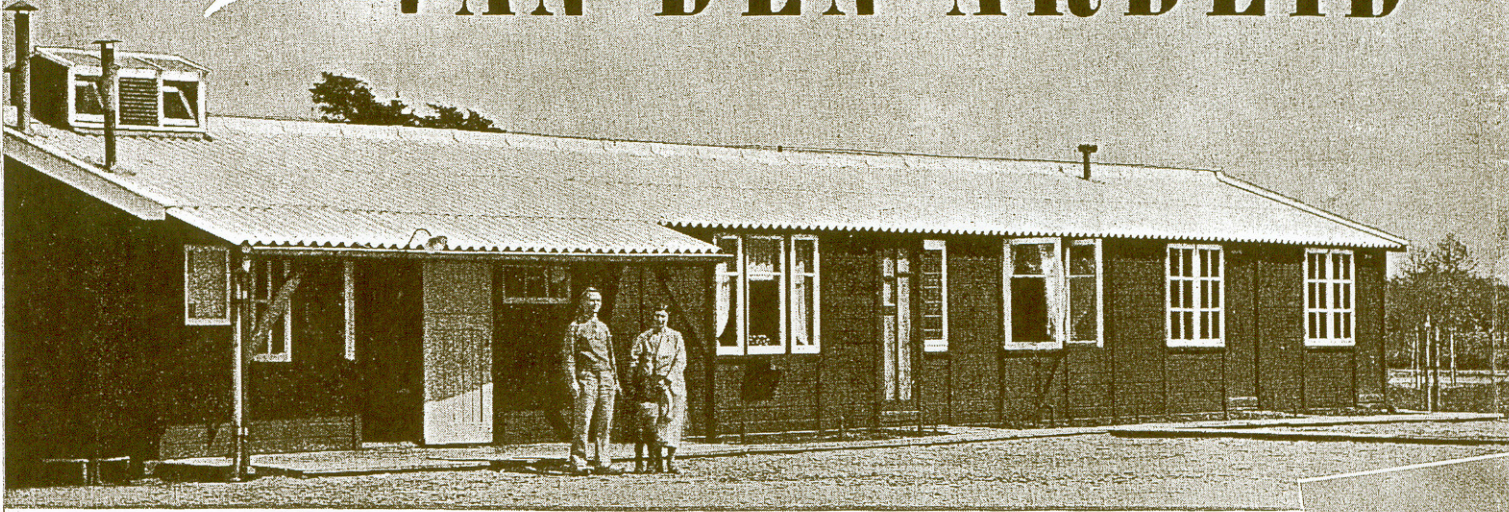

VERDEELING

VAN DEN ARBEID

De zorg voor de oudere werklozen heeft, vooral ook door het „plan-Westhoff”, thans wel aller aandacht. Het werkloosheidsvraagstuk voor het platteland, alsmede voor het meerendeel van de provinciestedjes, kan vrijwel als opgelost worden beschouwd. Daar is werk in overvloed. Voor den landbouw, voor de industrie, voor de scheepvaart en ten bate van het rollende verkeer kunnen nog tal van werken worden uitgevoerd. *Eere zij het volk, dat zijn bodem weet te bewerken en hem beter weet te maken dan hij was!*

Door onze elf provinciën heen, geen enkele uitgezonderd, ligt het werk voor het grijpen: ophooging tot industrie-terreinen, ontginningen en grondverbetering, kanaal-aanleg, beken- en rivierennormalisatie, verbetering en aanleg van wegen, te beginnen met den achterlijksten zandweg tot de schoonste auto-strada toe.

Het gaat er slechts om dit beschikbare werk zoo goed mogelijk over de beschikbare arbeiders te verdeelen. Het probleem is: *de verdeling van den arbeid*. Dit probleem te helpen oplossen behoort tot de taak van de inspectie voor de werkverschaffing.

Al dit werk, het ligt in en door de provincies verspreid, is voor de arbeiders uit de kleinere gemeenten, zij het soms met dagelijksch trein- of busvervoer, te allen tijde te bereiken.

Voor deze gemeenten mag men feitelijk niet meer van werkloosheid spreken; voor hare arbeiders, die

Boven: Deze foto toont de keuken met woning van den kok-beheerder van het kamp, den heer Cortie, die iederen dag de zorg heeft voor de 96 manschappen, die op „de Zomp” gehuisvest zijn.

geen werk of slechts tijdelijk werk in het vrije bedrijf kunnen vinden, is werk in een ander bedrijf, door de Overheid met behulp van subsidies in het leven geroepen, nog steeds genoemd „de werkverschaffing”.

Voor de talrijke arbeiders uit de enkele groote steden van ons land, die geen werk in het vrije bedrijf kunnen vinden, is eveneens over de provincies verspreid voldoende arbeid aanwezig. De bestaande middelen van vervoer zijn echter helaas niet bij machte hen daar dagelijks naar toe te brengen met een wederkeer des avonds in het gezin. Was dit mogelijk, dan kende ons land hoegenaamd geen werkloosheid.

Wat doet een aannemer, die een groot werk moet uitvoeren in een streek waar hij niet voldoende arbeiders kan krijgen? Hij bouwt eenige barakkenkampen, huurt een kok met keukenmateriaal, doet een beroep op eenige arbeidsbeurzen en is klaar. Wat doet thans de Overheid, die ziet dat over de 11 provincies verspreid WERK voor 100.000 man voor minstens 10 jaar klaar ligt? Zij plaatst overal